

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 16 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0886
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0909-SA

Verzoekende partij	de LEIDEND AMBTENAAR van het AGENTSCHAP WEGEN EN VERKEER, afdeling Antwerpen met kantoor te 1000 Brussel, Koning Albert II laan 20 bus 4
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkomenende partij	mevrouw Soumia MEHDI vertegenwoordigd door advocaten Willem SLOSSE en Stijn BRUSSELMANS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64, bus 201

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 29 augustus 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 29 maart 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomenende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 3 november 2017 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het “bouwen van een meergezinswoning van 7 appartementen” op een perceel gelegen te 2100 Deurne (Antwerpen), Boterlaarbaan ZN, met als kadastrale omschrijving afdeling 31, sectie B, nummer 203 H 8.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 6 november 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 19 november 2018 toe in de debatten.

De Raad heeft met het arrest van 22 januari 2019 met nummer RvVb-S-1819-0507 de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geschorst.

Het arrest van 22 januari 2019 werd aan de partijen betekend met een aangetekende brief van 4 februari 2019.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. VERSNELDE RECHTSPLEGING

Artikel 69, eerste lid van het Procedurebesluit bepaalt dat indien de Raad de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing heeft geschorst, de verwerende partij of de tussenkomende partij een verzoek tot voortzetting kan indienen binnen een vervaltermijn van dertig dagen. Als er geen verzoek tot voortzetting wordt ingediend, dan kan de Raad de bestreden beslissing onmiddellijk vernietigen op basis van een versnelde rechtspleging.

Noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij heeft een verzoek tot voortzetting ingediend.

Artikel 71, eerste en tweede lid van het Procedurebesluit stelt dat indien er geen tijdig verzoek tot voortzetting werd ingediend, de verwerende partij of de tussenkomende partij binnen een vervaltermijn van vijftien dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van de mededeling door de griffier dat de Raad de bestreden beslissing onmiddellijk kan vernietigen, kan vragen om te worden gehoord.

De griffier van de Raad heeft deze mededeling met een aangetekende brief van 15 maart 2019 aan de verwerende partij en de tussenkomende partij betekend. Noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij heeft binnen de gestelde termijn gevraagd om te worden gehoord.

Gelet op deze vaststellingen en gelet op de in het arrest van 22 januari 2019 met nummer RvVb-S-1819-0507 gedane vaststellingen, in het bijzonder het ernstig bevonden middel, beslist de Raad tot de onmiddellijke vernietiging van de bestreden beslissing.

De Raad leidt uit het stilzitten van de verwerende partij en de tussenkomende partij af dat ze berusten in de voormelde vaststellingen.

V. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2.

Gelet op de vernietiging van de bestreden beslissing komt het gepast voor de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij. De verzoekende partij laat zich niet bijstaan door een advocaat en vraagt geen rechtsplegingsvergoeding.

3.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partij te leggen aangezien de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure. Bovendien bestaat het risico dat door de tenlastelegging aan de verzoekende partij van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard.

De verzoekende partij kan moeilijk inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen in de procedure. Door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partij, bestaat het risico dat ze financieel wordt afgeschrikt om een beroep in te stellen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw Soumia MEHDI is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 29 maart 2018, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het “bouwen van een meergezinswoning van 7 appartementen” op een perceel gelegen te 2100 Deurne (Antwerpen), Boterlaarbaan ZN, met als kadastrale omschrijving afdeling 31, sectie B, nummer 203 H 8.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 300 euro ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 16 april 2019 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO